

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/540/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115210232
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6115210232.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobkyne O. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. Z. XXX/X, XXX XX I., proti žalovanému J. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX I. I., v konaní o zaplatenie 2 902,08 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/205/2015-66 zo dňa 02. 06. 2016, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobkyne, ktorá sa žalobou zo dňa 11. 05. 2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2 902,08 € titulom vyporiadania sa medzi stranami sporu vyplývajúcim z dohody o majetkovom vyporiadaní ohľadne trojizbového bytu nachádzajúceho sa v I. I., ulica J. č. XX.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobu nepovažoval za dôvodnú, pretože žalobkyňa nepreukázala, že by na kúpu uvedeného bytu boli vynaložené jej finančné prostriedky, odkiaľ uvedené finančné prostriedky nadobudla, ani aké pohnútky ju mohli viesť k poskytnutiu finančných prostriedkov žalovanému na kúpu nehnuteľnosti, ktorá sa mala stať jeho výlučným vlastníctvom. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že pokiaľ ide o dohodu, ktorú mala žalobkyňa uzavrieť so žalovaným dňa 09. 05. 2012, originál tejto dohody súdu predložený nebol a žalovaný uzavretie tejto zmluvy poprel. Žalobkyňou predložená kópia dohody spolu s osvedčovacou doložkou síce nasvedčuje uzatvorenie dohody o majetkovoprávnom vysporiadaní medzi žalobkyňou a žalovaným, keď je podpísaná aj datovaná, dostatočne určitá a zrozumiteľná, avšak z jej obsahu nevyplýva akýkoľvek tvrdený nárok žalobkyne voči žalovanému. Z uvedenej dohody v prípade jej uzatvorenia pre žalobkyňu od žalovaného žiadne peňažné plnenie nevyplýva.

3. Následne okresný súd uviedol, že v prípade, aj pokiaľ by boli na kúpu bytu žalovanému žalobkyňou poskytnuté finančné prostriedky, vzhľadom na uzatvorenie kúpnej zmluvy v roku 2008, by bol uvedený nárok v prípade jeho preukázania (k čomu nedošlo) oslabený o vnesenú námietku premlčania žalovaným. K uvedenému okresný súd doplnil, že žalobkyňa sa peňažného plnenia od žalovaného domáhala na základe dohody o majetkovoprávnom vysporiadaní, ktorá dohoda mala byť uzatvorená dňa 09. 05. 2012. Aj keď podľa jej obsahu, najmä čl. VIII. nevyplýva žalobkyňou tvrdené právo na zaplatenie sumy 2 902,08 €, práva z uvedenej dohody sa mohli uplatniť po prvý raz 10. 05. 2012. Všeobecná premlčacia doba podľa §-u 101 Občianskeho zákonníka je trojročná, práva z uvedenej dohody sa tak

mohli na súde uplatniť do 10. 05. 2015 bez následku oslabenia práva z dôvodu uplynutia premlčacej doby. Nakoľko žalobkyňa podala žalobu dňa 11. 05. 2015, podala žalobu po uplynutí premlčacej doby.

4. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd dospel k právnomu záveru, že žalobkyňa nepreukázala existenciu akéhokoľvek záväzkového vzťahu medzi ňou a žalovaným podľa §-u 489 Občianskeho zákonníka, keď nepreukázala ani vznik bezdôvodného obohatenia, či prípadné uzatvorenie zmluvy, z ktorej by pre ňu mala vyplývať pohľadávka voči žalovanému, pričom akékoľvek prípadné pohľadávky z dohody, ktorá mala byť podľa žalobkyne uzatvorená dňa 09. 05. 2012, sú oslabené žalovaným dôvodne vznesenou námietkou premlčania.

5. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa §-u 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej v texte „OSP“) v spojení s § 151 ods. 1 OSP.

6. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá namietala, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko svoj nárok uplatnila riadne a včas. Žalovaný v dohode uviedol, že za ňu vyplatil alikvotnú časť splátky úveru za rok 2010 a rok 2011 v sume 2 902,08 €, avšak ona nečerpala žiadny úver z VUB po nadobudnutí bytu (trojizbového bytu na ulici J. XX v I. I.), a ani nebola viazaná žiadnym splácaním uvedeného úveru. Dôkazmi sú aj kópie príjmových dokladov a vkladu na jej účet, kde vôbec neseď konečná suma vyporiadania, ktoré boli preukázané na nahliadnutie na pojednávaní dňa 02. 06. 2015. Namietala, že ak by žalovaný nemal voči nej povinnosť z vyporiadania predmetnej nehnuteľnosti, nedochádzalo by k čiastkovým úhradám za vysporiadanie, ktoré bolo potvrdené dohodou dňa 09. 05. 2012 u notára. Uviedla, že v dohľadnej dobe pripojí k odvolaniu aj dodatok.

7. V dodatku k odvolaniu zo dňa 08. 08. 2016 žalobkyňa uviedla, že financie na kúpu nehnuteľností trojizbového bytu v X. ŽalovanýI. na ulici J. XX čerpala z financií z predaja trojizbového bytu, a to bytu v I., o čom predložila dohodu o prevode bytu.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že naďalej trvá na všetkých podaných písomných tvrdeniach ako prostriedkoch procesnej obrany a považuje žalobu ako aj odvolanie za nedôvodné. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

9. V písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu, žalobkyňa uviedla, že trvá na pôvodnom odvolaní v celom rozsahu.

10. Okresný súd vydal napadnutý rozsudok dňa 02. 06. 2016. Odvolanie žalobkyňou bolo podané dňa 29. 06. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety odseku 2 § 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ust. §-u 470 ods. 1 CSP a §-u 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30. 06. 2016 a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30. 06. 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej (od 01. 07. 2016) účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní, sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 36/1995).

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobkyne viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle §-u 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 (a contrario) CSP, rozsudok okresného súdu podľa ust. §-u 387 ods. 1, 2, CSP potvrdil ako vecne správny.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň odkazuje i odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie správnosti tohto rozhodnutia uvádza nasledovné :

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala existenciu akéhokoľvek záväzkového vzťahu medzi ňou a žalovaným podľa §-u 489 Občianskeho zákonníka, keď nepreukázala ani vznik bezdôvodného obohatenia, resp. uzatvorenie zmluvy, z ktorej by pre ňu vyplývala pohľadávka voči žalovanému na zaplatenie sumy 2 902,08 €.

16. Žalobkyňa už v žalobe podanej dňa 11. 05. 2015 uviedla, že žalovaný jej neoprávnene „strhol z dohodnutej sumy 70 000 € z ceny bytu platby úveru 2 902, 08 €“, ktorej sumy sa voči žalovanému domáhala súdnou cestou. Predmetná dohoda o majetkoprávnom vysporiadaní zo dňa 09. 05. 2012, na ktorú v konaní poukazovala žalobkyňa, síce konštatuje, že v priebehu spolužitia strán sporu, resp. účastníkov tejto dohody dochádzalo k právnym úkonom majetkovej povahy, ktoré boli sčasti priebežne vzájomne riešené. Nedoriešeným ostali len nároky z financovania kúpy bytu, keď v čl. III. obe strany potvrdili, že na kúpu tohto bytu a na jeho rekonštrukciu boli čerpané finančné prostriedky, a to úver poskytnutý žalovanému, ako aj vlastné finančné prostriedky oboch účastníkov, ktoré však neboli špecifikované zvlášť ako finančné prostriedky žalobkyne a zvlášť finančné prostriedky žalovaného. Napriek tomu z uvedenej sumy bola žalobkyňi vyplatená suma 18 256,65 € s tým, že v čl. IV. bolo konštatované, že okrem vyššie uvedenej sumy 18 256,65 € žalovaný vyplatil žalobkyňi v hotovosti a poskytnutými pôžičkami, ktoré sa započítavajú do jeho výplaty pre žalobkyňu sumu 12 835 € „a započítava sa aj ďalšia suma 319,75 € titulom uskutočnených platieb pre T-Mobile, ako aj za žalobkyňu uskutočnenú alikvotnú časť splátky úveru v roku 2010 a 2011 vo výške 2 902,08 € už uhradil sumu 34 313,48 €“. Prijatie týchto súm a plnenia za ňu v zmysle vyššie uvedeného žalobkyňa uznala. Žalobkyňa teda v čl. IV. výslovne uznala, že sa medzi účastníkmi tejto dohody započítava aj sporná suma 2 902,08 €, teda okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že z obsahu tejto dohody vôbec nevyplýva pre žalobkyňu od žalovaného žiadne peňažné plnenie v ňou uplatňovanej výške, naopak z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že žalobkyňa práve v čl. IV. predmetnej dohody uznala jednak prijatie súm uvedených v čl. IV., ako aj plnenia za ňu v zmysle vyššie uvedeného zo strany žalovaného. Práve na základe tohto uznania je aj v čl. VIII. predmetnej dohody konštatované, že spôsob vysporiadania, ktorý vyplýva z tejto dohody je jediný a konečný a k uvedenému dňu 09. 05. 2012 sú obe strany vyrovnané s tým, že „na teraz ani do budúcnosti“ nebude žiadna zo strán od druhej žiadať akékoľvek plnenie. Znenie predmetnej dohody je preto v úplnom rozpore s tvrdeniami žalobkyne a práve na základe usporiadania majetkoprávných vzťahov medzi účastníkmi tejto dohody obaja prehlásili, že na základe tohto vyrovnania už voči sebe navzájom nemajú žiadne pohľadávky, prípadne tomu zodpovedajúce dlhy. Žiadne iné dôkazy okrem predložených listinných dôkazov a výpovede oboch strán neboli zo strany žalobkyne označené ani navrhnuté na doplnenie okresným súdom dostatočne zisteného skutkového stavu, v dôsledku čoho i odvolací súd poznamenáva, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, aby preukázala, že žalovaný má voči nej povinnosť spočívajúcu vo vyplatení sumy 2 902,08 €.

17. Ani argumentácia žalobkyne spočívajúca v tom, že jej nárok nie je premlčaný vzhľadom na ust. §-u 107 Občianskeho zákonníka, nie je dôvodná, ak nepreukázala, že jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému vôbec vznikol. Odvolací súd preto uzavrel, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, nespochybňuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, preto rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

18. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne uvedené v dodatku k odvolaniu zo dňa 08. 08. 2016 odvolací súd poznamenáva, že predmetný dodatok bol okresnému súdu doručený až po uplynutí lehoty na podanie odvolania, preto naň nebolo prihliadané v zmysle § 365 ods. 3 CSP, podľa ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

19. Odvolací súd rozhodol vecne správne aj pokiaľ ide o rozhodnutie o náhrade trov konania, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil aj v tomto rozsahu napriek tomu, že odvolaním výrok o náhrade trov konania konkrétnymi dôvodmi napadnutý nebol, avšak ide o výrok závislý.

20. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §-u 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní žalobkyňa nebola úspešná, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, avšak trovy odvolacieho konania, ktoré by boli preukázané, odôvodnené, a ktoré by predstavovali účelne vynaložené výdavky žalovaného (§ 251 CSP), nevznikli. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodol, že ani žalovaný, ktorému trovy odvolacieho konania nevznikli, nemá nárok na ich náhradu.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).